

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΛ Δ' ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ Ἡχος πλ. δ'

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρύσθηναι τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ύπέμεινά σε, Κύριε, ύπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἵκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἴ τις ἀρετή, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει τοῖς ἀγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα, ἔξεχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα, ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὄν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Προσόμοια Κατανυκτικὰ

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Στίχ. δ'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δένδρῳ ἀκάρπῳ ώμοίωμαι, σχῆμα ως φύλλα κενά, περικείμενος ἄγιον, καὶ πτοοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκκόψας ἐκπέμψῃς με, εἰς πῦρ τὸ ἀσβεστον καὶ αἰώνιον ἀλλὰ παράσχου, ἐπιστροφῆς μοι καιρόν, ὅπως ἐνέγκω σοι, ἐναρέτων πράξεων, καρπὸν καλόν, καὶ ἀξιωθήσωμαι τῆς βασιλείας σου.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, εὗσπλαγχνε Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην ἐμέ, τὸν πολλὰ παροργίζοντα, τὴν σὴν ἀγαθότητα, καθ' ἐκάστην φιλάνθρωπε, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, μηδὲ παιδεύσῃς, τῇ σῇ δικαίᾳ ὄργῃ, ἥμαρτον, ἥμαρτον, ως οὐδείς σοι ἔτερος, ὁμολογῶ, οἴκτειρον καὶ σῶσόν με, τῆς σῆς Μητρὸς προσευχαῖς.

Στίχ. ζ'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὄταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ως Βασιλεὺς τοῦ παντός, ἐπὶ θρόνου τῆς κρίσεως, παρεστώτων φόβῳ σοι, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων σου, καὶ παραστῆ σοι, ἡ φύσις ἄπασα, κριθησομένη, ἡ τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, τότε δεήσεσι, τῆς Μητρός σου Κύριε, ἀπὸ πασῶν, ρῦσαι τῶν κολάσεων, τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθών, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ύπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἀνθρωπὸν, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστιχα Μαρτυρικὸν

Στίχ. Α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρύσθηναι

ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Νεκρώσιμα

Στίχ. Β'. τοῖς Άγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Θρηνῷ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἵδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος, ὃ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὅντως Θεοῦ προστάξει, ως γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Γ'. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ο θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἤνεψκτο· διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ως Φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄγνη Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ίκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ

Ἡχος πλ. δ'

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἄγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, καὶ νῦν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [ΤΟΑΚΟΥΤΕ](#)

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὄρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὅντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ιάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἄγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ως Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἐτερα, μετὰ τὸν Ἀμωμον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς [ΤΟΑΚΟΥΤΕ](#)

Προφῆται, Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, εὐσεβιοφρόνως, νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες, στεφάνους ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσηται ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ως Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Ἐτερα, Νεκρώσιμα, ὅμοια

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς, ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, μετὰ Δικαίων, συναριθμησον Δέσποτα, τούτους ἀναπαύων, ἐν τόποις ἐορταζόντων, καὶ ἐν τρυφῇ, ἀλήκτῳ τοῦ Παραδείσου, ως ἀγαθός, τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβυν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Άγιους, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Τῆς Ὀκταήχου τῆς νέας θεῖον τέλος. Πόνοι δὲ Ἰωσὴφ

**Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'
Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ**

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρῷ θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Τίμιοι μαργαρῖται, ὥφθητε τὸν στέφανον φαιδρύνοντες, τῆς σεπτῆς Ἑκκλησίας, Αθλοφόροι Χριστοῦ γενναιοτάτοι.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἡστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ιεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισαν.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαζόμενον, ἰκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὅταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθης τοῦ ποιῆσαι δικαιότατε, ἀκατακρίτους Λόγε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἀπέργασαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορός σε ἐπιστάμενος, σοῦ ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ προσενήνεκται.

**Ἐτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
Θυγῆσκουσι πιστοῖς, ὅγδοον πλέκω μέλος**

Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ὕγρὰν διοδεύσας ώσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Πρεσβείας τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεσι πάθος, μιμησάμενοι τὸ σεπτόν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας, ύπερβαίνων Χριστὲ Σωτήρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὕς ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν, κεκτημένοι διαγωγήν, μετάδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς προσελάβου Πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, σαρκὶ ἐνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν

ἄδην, θεία δυνάμει καταργήσαντα.

‘Ωδὴ γ'
‘Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

‘Ο στερεώσας Λόγῳ τοὺς οὐρανούς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὅμνον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς μυσαρὰς θυσίας οἱ Ἀθληταί, στερροτάτῃ γνώμῃ, ἀποσεισάμενοι, θυσίᾳ καθαρωτάτῃ, Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγόνασιν.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνανεοῦντες λόγοις ἱερουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας, παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος κόσμου, θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Η τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χάρις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς Ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων, θείων χαρισμάτων ἐνέπλησε.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροῖς ἀγίοις με σύνταξον ὁ Θεός, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου, μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας, ποίησον δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο μηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως, τὴν σὴν κατώκησεν, ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας
‘Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Οὐρανίας ἀψιδος ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι, προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ρείθροις αἵμάτων τε, τοῖς ἐαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριστῷ Μακάριοι, συμβασιλεύετε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

‘Ο νεκρὸς ἔκουσίως, κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ εὐδόκησον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς Δικαίων σου, τούτους αὐλίζεσθαι.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

‘Υπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας, τῆς θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοούμενης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκωθεὶς ἐκ γαστρός σου, καὶ γεγονὸς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων, μόνος φιλάνθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομῆτορ ἄχραντε, μόνη πανύμνητε.

‘Ωδὴ δ'
‘Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας, σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου, τὴν Θεότητα.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπελθόντες τὸ στάδιον, τὸ τῆς μαρτυρίας, ζέοντι πνεύματι, Αθληταὶ θεομακάριστοι, τὴν ύλωδη πλάνην, κατεφλέξατε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς Ὁσίους σου Κύριε, καὶ τοὺς Ἱεράρχας, λαμπρῶς ἐδόξασας, τούτων θείαις παρακλήσεσι, κοινωνόν με δόξης, τῆς σῆς ποίησον.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ θείου ἐπίπνοια, Πνεύματος Προφήτας, καταλαμπρύνασα, Γυναιξὶν ἰσχὺν δεδώρηται, τοῦ ἐχθροῦ ὀλέσαι τὰ φρυάγματα.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συγχορεύειν ἀξίωσον, πᾶσι τοῖς Ἅγιοις, οὓς περ μετέστησας, ὑπεράγαθε οἰκέτας σου, ἐν σκηναῖς ἀγίων, δυσωπούμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμου θείου τὸν πάροχον, φύσεως νομίμων, ἀνευθεν τέτοκας, ἀναπλάττοντα Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, ὀλισθήσασαν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας
‘Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σύν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἴνα τὴν σήν, Δέσποτα δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης, σοῦ τῆς φωτοδότιδος, ἐν οὐρανοῖς τύχωσι φαιδρῶς, ἀπασαν βασάνων, πεῖραν ἀθλοῦντες ὑπήνεγκαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστὲ μελῳδοῦντες· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Πολλαὶ μοναί, παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς· ταύτης οὖν Οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πίστει μεταστάντας, εὐσεβῶς σοὶ βοῶντας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴσος ἡμῖν, ἄνθρωπος ὥφθης Ἀθάνατε, πᾶσιν ἵσον, θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδούς, ἵς

τοὺς μεταστάντας, ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς Δεσπότης παρέχων, καὶ φωτὸς μετουσίαν δωρούμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἄνυμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

‘Ωδὴ ε' ‘Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ύψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφερον πληγάς, τῆς σαρκὸς οἱ θεῖοι Μάρτυρες, καὶ διὰ τοῦτο τὰς πληγὰς ἡμῶν, ἀεὶ ἰῶνται, τραυματίζοντες τοὺς δαίμονας.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιοι Θεοῦ, Ἱεράρχαι ἱκετεύσατε, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων Χριστόν, ἀμαρτημάτων, δωρηθῆναι ἡμῖν ἄφεσιν.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα αἰκισμοῖς, καὶ ἀσκήσει δαπανήσασαι, γυναικῶν αἱ Ὁσιαι, καὶ Μάρτυρες, τῶν ἐν ἐλπίσιν, ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θάνατον ἐλών τῷ θανάτῳ σου Ἀθάνατε, τοὺς θανόντας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς, πιστούς σου δούλους, ὡς φιλάνθρωπος ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπαυσας Ἄγνη, προπατόρων τὸ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας δικαιώσαντα, σαρκὶ Χριστὸν τεκοῦσα, Ἰησοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας ‘Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καί, πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον, σοῦ μακαριότητος, ἐν σκηναῖς Ἅγιων, ἔνθα ἥχος τερπνὸς ἐορτάζοντος, τοὺς μεταθεμένους, πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰκτείρας, καταξίωσον μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

“Οπου τάξεις Ἅγγέλων, ὅπου τῶν Δικαίων, οἱ δῆμοι ἀγάλλονται, Αβραὰμ ἐν κόλποις, κατασκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους σου, καὶ σὺν παρρησίᾳ, τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ θρόνῳ, παρεστάναι εὐδόκησον Εὔσπλαγχνε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴλασμὸς ἡμῖν ὥφθης, καὶ δικαιοσύνη τε, καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μώλωπί σου, τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ιάτρευσας· αὐτὸς οὖν Οἰκτίρμον, ὃς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατάταξον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθῶς ἔλεημον, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος, μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐμπρέπων ὑψόμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικήν, δι' ἣς θάνατον ὅλεσας.

Ωδὴ ζ' Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Ἴλασθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴχωρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας ἀεί, σωμάτων ἐξαίρετε,
κατατραυματίζοντες, πονηρῶν δαιμόνων, τὴν πληθύν, ἄγιοι Μάρτυρες.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τῶν Ὄσίων χορός, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, καὶ Γυναικῶν ἱερῶν, ὁ θεῖος κατάλογος, στερρῶς
ἐναθλήσαντες, ἐν ἐπουρανίοις, ἀπολαύσεις ἐκληρώσαντο.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσαντες Ἀσκητάι, τὴν σάρκα ζωῆς ἐτύχετε, ποιμάναντες δὲ καλῶς, Κυρίου τὸ ποίμνιον, Ἱεράρχαι
πάνσοφοι, ἀθανάτου δόξης, μετὰ τέλος ἡξιώθητε.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ζώντων Λόγε ζωή, καὶ τῶν θανόντων ἀνάπταυσις, ὑπάρχων τοὺς ἐξ ἡμῶν, τῷ θείῳ σου νεύματι,
μεταστάντας δούλους σου, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις, τοῦ θεράποντός σου σκήνωσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, Πατρὸς Ἀγνὴ τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς ἀνέλοις αὐγαῖς, αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τὸ
σκότος διέλυσε, τῆς πολυθείας, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Οι Μάρτυρες σου Σωτήρ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῷ πόθῳ σου τὰς ψυχάς, τρωθέντες οἱ Ἅγιοι,
τῆς σῆς ὄρεγόμενοι, ἀϊδίου δόξης, καὶ γλυκείας σου μεθέξεως.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς, θανάτου Σῶτερ διέρρηξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, δεσμώτας ἀνέστησας,
ζωὴν χαρισάμενος, ἡς τοὺς μεταστάντας, Εὐεργέτα καταξίωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ ἄδῃ τοὺς δούλους σου, ἀπάλλαξον Ἀγαθέ· ὡς μόνος γὰρ

εῦσπλαγχνος, ἀφεῖλες πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου, τῶν πιστῶς θεολογούντων σε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο φύσει Δημιουργός, δημιουργεῖται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ πλήρης καθὸ Θεός, κενοῦται Πανάμωμε, ὁ μόνος Αθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων, σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

΄Ωδὴ ζ΄
Ο Εἱρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσεικύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου, πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν ὥδην ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν Πανεύφημοι, τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων, φορτία σκορπίσατε, καὶ βιῶντας Μάρτυρες σώσατε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ομβρῷ τῶν ἰερῶν αἵμάτων, αἱρέσεων πῦρ ἐναπεσβέσατε, καὶ φλογὶ Τεράρχαι, σοφοὶ κατεφλέξατε, ἀσεβείας πλάνης ζιζάνια, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατεφωτίσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα οἱ Ἀσκηταὶ δι' ἐγκρατείας, νεκρώσαντες, ζῶσι μετὰ θάνατον. Προφητῶν τε Δικαίων χορός, καὶ κατάλογος, Γυναικῶν ἀθλήσας, δεδόξασται. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ, κινδύνων ρῦσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι κοιμηθέντων, ζωῆς τὰς ψυχὰς Χριστέ, ἀνάπαυσον, παρορῶν τὰ ἐν βίῳ, αὐτῶν πλημμελήματα, διὰ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὔσπλαγχνε μόνε Σωτήρ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ολη ὡς καθαρὰ καθυπεδέξω, ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμενον· αὐτὸν γοῦν ἐκδυσώπει, καθᾶραι πταισμάτων με, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ καθαρῷ πίστει προστρέχοντα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Εἱρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βιῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ολος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων, ἀνατέταται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ, ἐνούμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν φαιδρότητα τῆς θείας Βασιλείας, ἀφθαρσίας στολήν, δωρούμενος βιῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πλῆσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὓς μετέστησας οἰκέτας σου Οἰκτίρμον, ἀξιώσας αὐτούς, κραυγάζειν σοι καὶ μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατώκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγήν, βλυστάνων τοῖς βιῷσιν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

‘Ωδὴ η’ Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Οι θεορήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοὺς εἰδῶλων καθείλετε ἀθλοῦντες, καὶ ἔαυτοὺς τῆς Τριάδος, θείους ναούς, ἐδομήσασθε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἅγγέλων συνόμιλοι.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οι Ἱερεῖς σου Χριστὲ δικαιοσύνην, ἐνδεδυμένοι Ὁσίοις, τοῖς ἀπ' αἰῶνος νῦν συναγάλλονται, σοῦ τὸ κάλλος ὄρῶντες, τὸ θεῖον τρανότερον.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔρωτάτων πρεσβείαις Προφητῶν σου, καὶ Γυναικῶν ἀοιδίμων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Δικαίων τε, τὰ ἐλέη σου λόγε, τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δικαιοκρῖτα ἡνίκα μέλλεις κρῖναι, οὓς ἔξ ἡμῶν προσελάβου, ἀκατακρίτους συντήρησον, παραβλέψας τὰ τούτων, ἐγκλήματα Δέσποτα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου, τὰ σκοτεινότατα νέφη, τῷ φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἡ τῆς δικαιοσύνης, τεκοῦσα τὸν Ἡλιον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ

Μουσικῶν ὄργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐπιγείους ἄθλους διελθόντες, οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους, οἱ Μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς, βιῶντές σοι ἀπαύστως· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Καταβὰς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ, παλάμῃ, καὶ παρέσχες, τοῖς δούλοις σου τοῖς πίστει, προκεκοιμημένοις, ἀνάπτανσιν Οἰκτίρμον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ός πηγή ζωῆς τῆς ἀτίδιου, ώς τρυφῆς ὑπάρχων ὁ χειμάρρους, τοὺς δούλους σου τοὺς εὐσεβῶς, πρὸς σὲ μετατεθέντας, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία Παρθένε Θεοτόκε, ἡ Θεὸν Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις, γεννήσασα σωματικῶς, περίσωζε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὸν τόκον, καὶ ὑπερψυφοῦντας, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'

Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὄψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις, δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσταντο οἱ Μάρτυρες, πρὸ τῶν ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν χάριτι, τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντες, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κεκρατημένους ἐλέγχοντες, καὶ στεφάνους, δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωφθητε ως οἴακες, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὄλκάδα, πᾶσαν εὐσεβῶς ιθύναντες, εἰς λιμένα Θεοῦ ἐντολῶν, πάντες Ἱεράρχαι καὶ Ποιμένες μακάριοι· διὰ τοῦτο, ώς κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στῖφος ἰκετεύει σε, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ὀσίων, σύλλογος Δικαίων Κύριε, ἀθλησάντων λαμπρότητι, καὶ διαπρεψάντων ἐν ἀσκήσει φιλάνθρωπε, δυστοπεῖ σε, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕπερ τοῦ κατηξιώθησαν, τιμῆς καὶ δόξης αἰώνιου, ἅπαντες Χριστοῦ οἱ Ἅγιοι, τοὺς πιστῶς ἐκδημήσαντας, τοῦ ματαίου βίου, μετασχεῖν καταξίωσον, Ἐλεῆμον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἅγιων σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα, τῶν ἀγαθῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρωσον ἡμῶν Πανάμωμε, τὰς ἐντεύξεις τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας, κατεύθυνον, ἐναρέτως, ἐνδυναμοῦσα πολιτεύεσθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκῶν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἀνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐχοντες Μάρτυρες Χριστοῦ, τὴν ἀνίκητον ἴσχυν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε, τὸ τῶν τυράννων, ἄθεον πρόσταγμα, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, σαφῶς ἡξιώθητε, καταλαμπόμενοι, τῆς Τριάδος ταῖς αὐγαῖς ἀξιάγαστοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Λέλυται ἄδης ὁ πικρός, καταλύσαντος αὐτὸν σοῦ Φιλάνθρωπε, καὶ ἀναστήσαντος, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ

καθεύδοντας, ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀγαθός, τοὺς μεταχωρήσαντας, πρὸς σὲ τὸν εὗσπλαγχνὸν, ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

὾ολος εἰς Σῶτερ γλυκασμός, ὅλος εἰς ἐπιθυμία καὶ ἔφεσις, ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος ὑπάρχεις κάλλος ἀμήχανον· τοὺς μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, τῆς σῆς ώραιότητος, τρυφῆν εὐδόκησον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν, οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρός, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον, πάσης τῆς κτίσεως, ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

**Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ
Ὕχος πλ. δ'**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μεγάλως ἡγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον Βασιλέων, καὶ πάλιν, μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀγίτητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν, αἰώνιως τῆς ζωῆς, τυράννων, ἀπειλάς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνους αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ αἷματα ὑμῶν, γέγονεν ίάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτούς, στρατιῶται, εὐθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικητὰὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἡ κόλασις, βρυγμὸς ὁδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γέεννα πυρός, καὶ σκότος ἔξωτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ Κριτής ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες· Δέσποτα Χριστέ, οὓς ἔξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐγὼ Παρθένε ἄγια Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω, οἵδια ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἀγνὴ βοηθῆσαι μοι.

**Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, Νεκρώσιμα
“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος [το ακούτε](#)**

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου, αίματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σῷ αἷματι, καὶ νῦν σε πίστει καθικετεύομεν. Τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν Εὕσπλαγχνον.

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴεραρχήσας ώς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυτόν, προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἔξαιρούμενος, τοὺς μεταστάντας οὖν ώς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χείμαρροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαί, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωήν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἔτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου, οὓς προσελάβου, τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἅγιων Κύριε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ πεφανέρωσαι· ώς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ωραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ὦς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Θεόν, μητρικῇ παρρησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἰκέτευε, κατατάξαι τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάληκτος, εὐφραινομένων καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκύς, ἥχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [TO AKOYTE](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ οὗτοί θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Πᾶσιν ἀλγεινοῖς, στερρῶς προσομιλοῦντες, τραύμασιν ὑμῶν, ἀγίοις Ἀθλοφόροι, ἐτραυματίσατε πάσας τὰς μυριάδας, τὰς τῶν δαιμόνων θεία χάριτι.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Ὅσιοι Χριστοῦ, καὶ θεῖοι Ἱεράρχαι, στῖφος Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, τῆς οὐρανίου ἐπέτυχον κληρουχίας, οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Νεκρώσιμον

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πάντας τοὺς πιστῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, τάξον ὁ Θεός, ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων, καὶ Παραδείσου ἀνάδειξον κληρονόμους, θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

Δόξα...

Πάτερ καὶ Υἱέ, καὶ Πνεῦμα μία φύσις, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ κτίσας πάντα λόγῳ, σὲ προσκυνοῦσιν οἱ ἄνθρωποι σὺν Ἅγγελοις, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντες.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πάντων τῶν καλῶν, τὸ πλήρωμα τεκοῦσα, πλήρωσον ἡμῶν, Παρθένε τὰς ἐντεύξεις, ἀμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν αἰτουμένη, καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.